

1387.

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 września 1950 r.

w sprawie stosowania do państw obcych i personelu przedstawicielstw tych państw w Polsce zwolnień podmiotowych w podatku od nabycia praw majątkowych i w opłacie skarbowej od podań i świadectw.

Ministerstwo Finansów uchyla okólnik z dnia 21 czerwca 1948 r. w sprawie zwolnień w podatku od nabycia praw majątkowych przedstawicielstw dyplomatycznych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 69, poz. 282) i poleca w przypadkach:

a) nabycia praw majątkowych z czynności, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 418) przez osoby w tym przepisie wymienione,

b) złożenia podania do władz lub urzędów państwowych przez osoby wymienione w przepisie dodatkowym Nr 14 lit. c) części II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) i wydania na skutek podania świadectwa (zezwolenia)

— stosować na podstawie powołanych przepisów zwolnienie podmiotowe w podatku od nabycia praw majątkowych lub w opłacie skarbowej już z chwilą powstania obowiązku podatkowego.

Ponieważ jednak zwolnienia powyższe mogą być przyznawane tylko na zasadzie wzajemności, przeto w każdym przypadku zgłoszenia żądania zastosowania zwolnienia w myśl powołanych przepisów, urząd państwowy bądź płatnik, obowiązani do pobrania podatku lub opłaty, mogą zastosować zwolnienie podmiotowe jedynie pod warunkiem, że występujący z takim żądaniem złoży równocześnie urzędowi lub płatnikowi odpowiednie zaświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, stwierdzające, iż w państwie, którego przedstawicielstwo lub personel w Polsce żąda przyznania tego zwolnienia, Państwo Polskie, polskie przedstawicielstwo lub personel tego przedstawicielstwa korzystają z takich samych przywilejów w daninach publicznych przy wykonywaniu takich samych czynności.

Odpisy aktów, stwierdzających nabycie praw majątkowych, płatnicy obowiązani są przesać, wraz z zaświadczeniem, oddziałowi finansowemu rady narodowej, właściwemu dla wymiaru i poboru podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej

W zakresie opłat skarbowych od podań i świadectw żądanie złożenia zaświadczenia może być przez władzę lub urząd zaniechane przy wnoszeniu dalszych podań przez to samo przedstawicielstwo lub jego personel w takich samych sprawach, jeżeli przy pierwszym podaniu dotyczącym takich samych spraw złożono zaświadczenie, a wnoszenie takich podań oraz wydawanie świadectw ma charakter częstotliwy. Odpis złożonego zaświadczenia, wraz z krótką informacją, jakiego rodzaju podań i świadectw (zezwoleń) dotyczy, należy przesać Ministerstwu Finansów z powołaniem się na niniejszy okólnik.

Zastosowanie zwolnienia i niepobranie opłaty skarbowej należy stwierdzić na podaniu i świadectwie zgodnie z przepisami § 21 ust. 6 zdanie drugie i § 22 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 469).

W sprawach, w których obowiązek podatkowy w podatku od nabycia praw majątkowych powstał przed dniem ogłoszenia niniejszego okólnika, a w których Ministerstwo Finansów nie wydało dotychczas konkretnych zarządzeń, organy finansowe powiadomią o niepobraniu podatku bezpośrednio Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyłając odpis zawiadomienia w drodze służbowej Ministerstwu Finansów.

Natomiast o wszystkich przypadkach stosowania do przedstawicielstw państw obcych i ich personelu zwolnienia od opłat skarbowych od podań i świadectw, nie opartego na konkretnych zarządzeniach Ministerstwa Finansów — władze i urzędy państwowe powiadomią Ministerstwo Finansów.

MINISTER FINANSÓW

w/z L. Kurowski